

SCENARIUSZ ZAJĘĆ NR 20/II

Klasa	druga
Temat dnia	<i>Energia klasy!</i>
Obszary edukacyjne	- edukacja polonistyczna - wychowanie fizyczne - edukacja plastyczna
Cele zajęć	Ogólne: - rozwijanie kreatywności uczniów, - integrowanie zespołu klasowego. Operacyjne: Uczeń - projektuje „budowlę” ze swoich kolegów i koleżanek, - stanowi „materiał budowlany” dla swoich kolegów i koleżanek, - komunikuje się z kolegami i koleżankami, próbując pokonać dystraktory, - bierze udział w rozmowie z innymi uczniami, konstruując wypowiedzi rozpoczynające się od kolejnych liter alfabetu, - tworzy zdania budujące wspólną klasową opowieść (bez świadomości treści dotychczas zapisanych), - tworzą plastyczną wizualizację metafory „radość burzy o poranku”.
Metody pracy	podające (opis, pogadanka), praktyczne (ćwiczenia przedmiotowe), aktywizujące (trening twórczości)
Forma pracy	indywidualna, grupowa, w parach
Środki dydaktyczne	Kartki w formacie A4, tablica interktywna, blok rysunkowy, przybory plastyczne (dowolne)
Czas trwania	3 godz.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

FAZA WSTĘPNA

Rozgrzewka twórcza – „Budowla przestrzenna”

Uczniowie tworzą dwie grupy. Jedna z grup zamyka oczy – stanowi ona materiał, z którego druga grupa stworzy budowlę przestrzenną. Na zakończenie ćwiczenia uczniowie otwierają oczy i próbują odgadnąć, jaką są budowlą. Jeśli ćwiczenie spodobało się uczniom, należy wykonać je raz jeszcze po zamianie ról.

KOMENTARZ:

Nauczyciel powinien ściśle kontrolować warunki bezpieczeństwa podczas wykonywania tego ćwiczenia. Jednocześnie zwraca uwagę, czy faktycznie grupa „tworzyw” nie otwiera oczu. Warto zapytać osoby, które występowały w roli materiału budowlanego o ich odczucia podczas tworzenia budowli.

FAZA WŁAŚCIWA

1. Nadaj wiadomość

Uczniowie tworzą trzy grupy i stają w trzech rzędach naprzeciwko siebie. Jedna z grup obmyśla hasło, które będzie przekazywała osobom z ostatniego rzędu. Pomiedzy nimi znajdują się uczniowie z trzeciej grupy (tzw. „dysractory”), których zadaniem jest zakłócanie komunikacji między rzędami poprzez krzyczenie, szybkie poruszanie się, itp. Uczniowie zamieniają się rolami. Każda grupa powinna wystąpić zarówno w roli nadających, odbierających, jak i zakłócających.

Źródło ćwiczenia: M. Jäder (2008). *Krok... w kierunku kreatywności*. Kraków: Impuls, s. 15.

2. Dialog według alfabetu

Uczniowie siedzą w kręgu. Rozmawiają ze sobą na dowolny temat, przy czym każda kolejna osoba wypowiada kwestię rozpoczynającą się od następnej litery alfabetu (następnej po pierwszej literze wypowiedzi przedmówcy). Uczniowie wspólnie decydują, od jakiej litery rozpoczyna wypowiedź pierwszy uczeń, mogą również ustalić temat rozmowy.

KOMENTARZ:

Nauczyciel wyświetla na tablicy interaktywnej alfabet celem ułatwienia pracy uczniom. Pomijane są litery: a, e, i.

a b c c d e f g h i j k l m n o ó p r s t u v w y z z z

Przykład: Pierwsza litera – D, temat rozmowy – sport.

Osoba 1: *Dawno nie widziałem żadnego dobrego meczu.*

Osoba 2: *Eee tam... Choćby wczoraj.*

Osoba 3: *Finał mistrzostw świata? Chyba żartujesz?*

Osoba 4: *Gol za golem przecież...*

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

SCWG
stowarzyszenie aktywnego
wspierania gospodarki

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Osoba 5: Hiszpania pokazała klasę!

Osoba 6: I co z tego?

Osoba 7: Jutro mecz polskich drużyn.

Osoba 8: Kiedyś miałem czas to wszystko oglądać, ale dziś tylko nauka!

3. Wspólna historia

Uczniowie składają kartkę w formacie A4 w harmonijkę. Kolejne osoby zapisują na utworzonych polach harmonijki swoje zdania i tak ją składają, aby kolejna osoba nie widziała żadnej z dotychczas zapisanych treści. W przypadku dużej liczby uczniów w klasie, należy przygotować kilka kartek. Po zapisaniu zdania przez ostatnią osobę, harmonijkę należy rozłożyć i przeczytać głośno utworzoną historię.

KOMENTARZ:

Warto ustalić wspólny temat opowieści. Wówczas zostanie nieco ograniczona przypadkowość wypowiedzi uczniów.

FAZA KOŃCOWA

Uczniowie przygotowują plastyczną (w dowolnej technice) wizualizację metafory: „radość burzy o poranku”.